

Kapitel 1

„Værsgo!“ Den lækre tjener stillede to dampende, varme pizzaer foran os.

„Tak skal du have, Ali,“ smilede Victoria og sendte ham det smil som kun indehavere af XY-kromosomer modtog. „Det ser ... lækkert ud.“ Hun grinede til mig, og jeg kunne næsten høre hendes stemme i hovedet: *'Og pizzaerne ser heller ikke værst ud!'*

„Det bedste til mine bedste kunder.“ Han blinkede og gik tilbage til disken hvor telefonen i det samme gav sig til at kime.

„Åh, gud den mand bliver bare mere og mere lækker for hver dag!“ Victoria slikkede sig om munden og sendte et hurtigt blik i Alis retning.

„Ja, det synes hans kone nok også.“ Jeg tog kniv og gaffel og begyndte at skære pizzaen i mindre stykker.

„Heldige tøs,“ mumlede Victoria og legede fraværende med sit sugerør.

„Hun er *gift!* Ikke noget du egner dig til!“ lo jeg. Min bedste veninde gennem mange år – lige tilbage til børnehaven – var vild med fyre og i modsætning til mig var de også vilde med hende. Okay, det kom vist til at lyde *lidt* forkert.

Jeg tog en stor bid af den lækre pepperoni pizza og betragtede Victoria. Hun var ikke bare pæn, hun var *smuk!* Ikke så høj, men med en elegant og feminin krop der gik ind og ud de

rigtige steder. Hendes hår var sort som Snehvides og langt, og det indrammede hendes ansigt på den mest bedårende måde. De blå øjne stod i skarp kontrast til håret og *strålede* næsten imod én.

Okay, det var da en kvalmende beskrivelse jeg lige kom med dér – nærmest lidt ugebladsagtig. Jeg kan også bare beskrive hende med en fyrs ordforråd ... hun var toplækker!

„I øvrigt,“ tilføjede jeg, „så har *du* også en kæreste.“ Det var ikke nogen overraskelse. Det havde hun hele tiden. Kæresten blev bare udskiftet regelmæssigt.

Hun mumlede noget uforståeligt og rullede med øjnene. „Åh! Det er rigtigt!“ udbrød hun. „Har du den med? Har du?“

„Jaja ...“ Jeg bøjede mig ned over min taske og fiskede ønskesedlen frem.

„Tak!“ Hun næsten snappede den ud af fingrene på mig og foldede papiret ud. Jeg hadede at skulle skrive de pokkers tingester. Jeg vidste aldrig hvad jeg skulle ønske mig og endte altid med at få det forkerte. Min søster yndede at give mig diverse træningsredskaber – det vender vi tilbage til – mens mine forældre havde en tendens til at give mig lækkert mode-tøj som altid var et par numre for småt. Min ekskæreste – og på nuværende tidspunkt *eneste* kæreste – ville sidste år give mig den perfekte gave til min 15-års fødselsdag. Det resulterede i at jeg – i mangel af bedre – stæsedede rundt til alle byens guldsmede for at finde *et eller andet* der faldt i min smag og som ikke var for dyrt.

Han gav mig en varmedunk. *'Du har jo så kolde fødder.'* Sandt nok. Bare ikke så satans romantisk. Til gengæld var Victoria ret god til det med gaver. Lige gyldigt hvad jeg kastede ud af halvhjertede ønsker, skulle hun nok gribe det og gøre det endnu bedre. Et år ønskede jeg mig bare en lagkage, og hun endte med at servere noget der mindede om en bryllupskage.

„Sminke, deo, bog, dvd, cd,“ læste Victoria op af ønskesed-

len. Jeg havde skriblet den ned fem minutter før jeg skulle ud ad døren. „Arh, Nora, altså.“

Jeg skar ansigt ved lyden af mit navn. *Nora!* Det var ikke engang løgn. Mine forældre, mit kød og blod og leverandører af lommepege, navngav mig *frivilligt* Nora! Jeg mener ... hallo! Nora! Det er sgu da ikke et navn man giver sin datter! Det er et navn til en ko!

„Undertøj,“ fortsatte Victoria, „strø... strømper? En negleklipper?!“

„Hvad? Den gamle duer ikke rigtig mere,“ mumlede jeg og lagde armene over kors. „Og jeg mangler strømper.“

Hun fnøs.

„Med de kløer du render rundt med, ville du være bedre tjent med et manicuresæt!“

„Haha, du skal da være velkommen, men så regner jeg også med at få en manicure-dame med!“ Jeg betragtede mine flosede negle. Jeg havde ikke noget imod at Victoria ordnede hår og makeup på mig når vi skulle til fest, men jeg gad bare ikke rigtig at gøre det selv. Det blev altid noget halvhjertet.

„Hov, hvad er det her?“ Hun eksploderede i et grin. „Drømmeprins? Du ønsker dig *drømmeprinsen?!!*“

„Jaa ...“ I et anfald af galgenhumor havde jeg på sidste linje skrevet at jeg ønskede mig 'Drømmeprins med hvid gang, personlighed og smukt udseende. For flere informationer, se bilag 1-16.'

Og hvorfor ikke? Skulle jeg være ærlig, var det faktisk hvad jeg aller mest ønskede mig.

„Jamen, det bliver det så.“ Victoria foldede papiret og smilede bredt. „Du får drømmeprinsen af mig!“

„Hvad? Det mener du ikke. Det var jo bare noget jeg skrev for ...“

„Spis din pizza. Ali er begyndt at se lidt bekymret på dig. På nuværende tidspunkt plejer du at være nede på sidste slice.“

„Okay ... mor!“ Jeg trak vejret dybt. „Men glem det med drømmeprinsen, ikke?“

„Hey!“ Simon kastede sig ned på stolen ved siden af mig. „Hvad? Har I allerede bestilt? Kunne I ikke vente på mig?“

Simon var min anden bedste ven – også siden børnehaven. Dengang havde han kylet sand i øjnene på mig. Victoria knaldede ham en med en plastikskovl, og han endte med at vræle mig ind i øret.

Vi havde været venner lige siden.

„Nej, skat,“ svarede Victoria sødt og med smalle øjne. Når Victoria brugte ord som 'skat' og 'søde', så mente hun noget ganske andet. Simon og jeg kunne efterhånden forudse hvornår et af hendes forhold skulle til at ende ud fra hvor mange kælenavne hun brugte. „Vi vidste at du ville komme for sent. Og se ... vi tog ikke fejl.“

„Okay, okay!“ Han smilede bredt og charmerende. „Jeg var jo nødt til at være lige så lækker som jer to. Det kræver lidt ... forberedelse.“ Han spejlede sig i et imaginært håndspejl og lavede trutmund.

„Hmmm.“ Victoria løftede øjenbrynene og nippede af pizzaskorpen.

„Nej, bare pjat. Jeg babysittede terroristerne og det tog længere tid end beregnet.“

Simons forældre var blevet skilt for en del år siden. Det tog dem ikke ret lang tid at finde en ny partner hver især og det resulterede i, at Simon pludselig havde ikke mindre end fire halvsøskende. Den yngste var to, den ældste seks. Det gav naturligvis et par trætte forældrepar og Simon malkede sin mor og far temmelig groft for at tage sig af afkommet. 'Jeg slipper i det mindste for at være aviddreng!' som han sagde.

„Men, æh ... nu hvor I allerede har fået ... kan jeg så ikke tigge mig til et par slices? Det tager sgu for lang tid inden jeg får min pizza, såå ...“ Simon smilede igen.

„Om jeg fatter hvorfor vi fodrer ham,“ mumlede Victoria mens hun lempede en skive over på en serviet.

„Charme, skat, charme!“

Jeg grinede og donerede også et par slices. Jeg havde ikke godt af al den pizza, men det rumlede alligevel hult i min mave da Simon klaskede slicerne sammen og stoppede dem halvt ind i munden.

Jeg trak vejret dybt og skubbede mit glas hen til ham.

„Tag noget cola.“

„Tak!“ Han satte glasset til læberne, og jeg slikkede mig om munden da han drak.

„Jeg har i øvrigt fundet ud af hvad Nora skal have af mig i fødselsdagsgave,“ sagde Victoria.

„Åh nej, ikke det! Glem det nu! Det var jo kun for sjov!“

„Sjov? Nora, sjov? Hey, lad mig høre!“

„Hun ønsker sig en drømmeprins. Og det ... har jeg tænkt mig at give hende,“ svarede Victoria og lænede sig tilbage mens hun hvilede albuerne på sit ryglæn.

„Det lyder godt! Kan jeg være med?“

„Nej! Du skal ikke snylte på mig, din lille ...“

Jeg smilede, lukkede deres skræppen ude og tog med nydelse en stor bid af min pizza.

Jeg sparkede skoene af i entreen og overvejede om jeg skulle løsne knappen i cowboybukserne. Pizzaen – og den efterfølgende sundae på McDonald's – strammede en smule, og jeg gik sukkende ud i køkkenet.

Mine forældre var stadig på arbejde, og jeg var alene hjemme ... hvis man selvfølgelig så bort fra min storesøster, Josefina. Og ud fra lydene at dømmen var hun i gang med sin yndlingsbeskæftigelse.

Jeg fulgte lyden af hendes gispen og halvkvalte stemme til stuen og lænede mig op ad dørkarmen.

Josefine lå på en måtte og lavede energisk mavebøjninger mens hun småstønnende mumlede for sig selv.

„Hvad fanden laver du?“ spurgte jeg selv om jeg var fuldstændig klar over det.

„Willkommen, kleine Schwester.“

Tysk var ikke ligefrem mit stærkeste fag, men jeg forstod dog at hun lige havde hilst på mig.

„Tak, men hvad har du gang i? Og oversæt lige.“

„Jeg genfortæller en tekst jeg har for til i morgen,“ pustede Josefine. Hun tog stadig mavebøjninger. En tynd hinde af sved glinsede på hendes ansigt, og det lyse hår var blevet en smule mørkere. „Så kan jeg bedre huske den. Og jeg får øvet mit tysk. Du skulle prøve det.“

„Du er vanvittig,“ mumlede jeg og rystede på hovedet. „Vanvittig!“

„Nå, jeg troede jeg var lækker, smækker og klog!“ lo hun og satte farten i vejret.

„Jeg får kvalme af at se på dig.“

„Det er den dårlige samvittighed der rører på sig.“

„Baaaa!“ Næ, det var nok mere milkshaken jeg havde taget på vejen ud ad McDonald's.

Men må jeg præsentere Josefine, amazonen. Eller sagt på en anden måde; vidunderbarnet.

Det var desværre ikke løgn hvad hun havde sagt. Hun var lækker, smækker og klog. Det var ikke til at fatte at vi var søstre, hvilket jeg også hørte ofte. 'Er hun din storesøster? Wow! I ligner ellers slet ikke hinanden!'

Og vi siger tak for lort!

Jeg havde engang lavet en liste over vores plusser, og Josefine havde det hele. Listen var lige så lang som den var smålig, men jeg kunne ikke lade være med at føle mig snydt. Josefine var en smutter mens jeg nok var en 'lad os få det bedste ud af situationen'. Ud fra det burde man næsten synes at jeg skulle

have været født under en lidt mere gavmild stjerne. Jeg mener, den positive graviditetsprøve vakte nok en smule mere begejstring end dengang de fandt ud af at Josefine var på vej. Min mor og far havde kun datet i fire måneder, og de var begge i gang med en videregående uddannelse. En unge var *ikke* med i planen, men ved et eller andet lykketræf besluttede de sig for at give det en chance. Et lykketræf for Josefine. Og et lykketræf for mig.

Og vores forældre var sgu heldige. De holdt sammen, passede sammen og elskede måske ligefrem hinanden selv om vi ikke så dem klaske den anden op ad væggen og råsnave. I parentes bemærket havde Josefine og jeg to år forinden fundet deres lager af kondomer ... et lager der ved regelmæssigt eftersyn viste sig at svinde og med jævne mellemrum blive erstattet. Jeg holdt dog op med at gå i mine forældres sengeborde da jeg faldt over 'Yummi: Gør penis til en lyststav som kvinder vil elske at tage i munden!'

At vide noget om ens forældres sexliv er for meget. At vide *det ...* kræver terapi.

Men altså, vores forældre var heldige. De var rigtige for hinanden, og de fik englebarnet der sov igennem efter en måned, hvis lort praktisk talt ikke lugtede og som var topscore i alle de prøver sundhedsplejersken kunne finde på.

To år senere ville de gentage succesen. Desværre skrabede de i mit tilfælde virkelig bunden af gen-poolen, men okay, var der egentlig mere at komme efter? Josefine havde jo allerede været der!

Jeg tror mine forældre vidste at jeg var af en lidt anden støbning allerede på fødestuen. Navnene i sig selv sagde alt. Josefine, et yndigt, nuttet pigenavn. Og så Nora. Konavnet!

„Jamen, fortsæt du da bare hyggeriet så går jeg ind til mig selv.“

„Auf Wiedersehen!“

Jeg gik ud ad stuen mens jeg rullede med øjnene. Det energiniveau burde forbydes. Det fik alle os andre til at se fuldstændig ynkelige ud, og så kunne man lige så godt opgive med det samme.

Kapitel 2

Jeg lukkede døren bag mig og trådte hen til mit store spejl. Josefine havde sine underlige fornøjelser. Jeg havde mine der sikkert var knap så gavnlige for krop og sjæl, men som jeg ikke desto mindre *ikke* kunne lade være med.

Omhyggeligt lod jeg blikket glide fra håret og hele vejen ned over kroppen mens jeg mentalt satte plus og minus ved hvad jeg så.

Josefine havde næsten latterligt langt, tykt hår der havde den helt rigtige blonde farve og som krøllede perfekt. Okay, jeg hørte hende da bande hver morgen når hun kæmpede for at få hårtørreren til at trænge igennem den solide mur af hår, men det måtte være at foretrække frem for mit mørkebrune sjask som havde underlige fald der ikke heeeelt kunne betegnes som krøller, men bare noget midt-imellem-lala. Skulle det være glat, måtte jeg sætte håret fast mellem døren og dørkarmen og så ellers føntørre for fuld styrke. Og så holdt det alligevel kun til jeg nåede uden for hoveddøren.

Jeg sukede dybt og rystede på hovedet så de pjuskede lokker dinglede frem og tilbage.

Så var der ansigtet. Det havde egentligt potentiale med pænt formede øjne og en smuk øjenfarve. Desværre fik jeg nogle underlige 'deller' under øjnene når jeg smilede, og de fik mig til at se overtræt ud og ... helt ærligt, så lignede jeg også

nogle gange lidt en mongol. Munden var heller ikke værst. Læberne var ganske vist ikke så fyldige, men de var nu okay. Tænderne var også hvide og regelmæssige, men alligevel havde jeg ikke *modelsilet!*

Ansigtet var nogenlunde, men det der virkelig spolerede det var huden. Små og store bumser der centrerede sig i ansigtet fra panden, over næsen og ned til hagen. Kinderne var næsten uden bumser, men var i stedet lidt rødspættede.

Jeg lænede mig frem mod spejlet, drejede hovedet og betragtede næsen. Hudorme. Pokkers små sataner. Jeg løftede hænderne og forsøgte prøvende at presse én ud, men opgav hurtigt.

Okay, det blev et minus.

„Josefine! Nora! Vi er hjemme!“

Min videre inspektion blev afbrudt af mor der brølede fra køkkenet.

„Og vi har aftensmad med,“ fortsatte far. „Pizza!“

Jeg vendte mig hurtigt væk fra spejlet og åbnede døren.

„Jeg kommer!“ Nå ja, hvad var der egentlig under hagen som jeg ikke allerede havde set og bedømt? Måske lidt mere fedt og et par nye strækmærker. Hvis der var, skulle jeg nok registrere dem dagen efter.

Næste dag blev granskningen endnu mere omhyggelig hvilket skyldtes at det var fredag og vi skulle til fest.

Victoria kom hjem til mig så vi sammen kunne gøre os klar. Eller rettere, så Victoria kunne gøre os klar. Jeg beundrede hende vildt for at hun selvsikkert kastede sig over de små krukker og beholdere og nøjagtigt vidste hvordan det skulle lægges på for at opnå et fantastisk resultat.

Vi drak et par øl og hørte musik mens Victoria gjorde os party-klar med makeup og hår. Allerede da hun kom, så hun fantastisk ud i en stram, rød kjole. Jeg selv havde valgt at tage

et par sorte, pæne bukser på – som slankede – og en ret fiks top der både fik dellerne til at se mindre ud og som fremhævede mit fortrin: brysterne.

„Sådan!“ Victoria gav min frisure en ordentlig gang hårspray.

„Ikke dårligt,“ hostede jeg, tog et par sorte sandaler med lidt hæl på og stillede mig foran spejlet. „Overhovedet ikke dårligt.“

„Haha, det er fremragende hvis jeg selv skal sige det.“ Hun pjuskede op i sit pandehår. „Og skal vi så se at komme af sted?“

Festen blev holdt af en af Victorias kærestes venner.

„Skat!“ Thor greb hende om livet da vi ankom til det store hus sammen med Simon, og hev hende ind til sig. „Hvor ser du godt ud!“

„Tak, pusser.“ Hun smilede og gjorde sig let fri. „Har du noget at drikke?“

„Selvfølgelig. Christian har lidt af hvert ... til den udvalgte skare.“ Han blinkede og trak af sted med hende.

„Hørte du det?“ Jeg rakte ned i min medbragte pose og fiske en øl op.

„Åh, ja.“

Vi kiggede på hinanden og grinede i kor. „Pusser!“

Kort efter var Victoria og Thor tilbage igen, og vi fik presset os ned i sofaerne.

„Nej, søde, jeg vil ikke danse lige nu.“ Hun klappede Thor på låret og nippede af sin drink. „Men, skat, du må da gerne danse med en anden.“

„Njaa ...“ Han smilede, og selv jeg der ikke følte mig særlig fortrolig med hvad fyre tænkte og følte, kunne tydelig læse hans tanker: 'Er det en test?'

„Så senere da.“ Hun slikkede sig om munden. „Nuser, henter du ikke lige nogle chips?“

Jeg følte noget mod mit ben og så ned. Simon prikkede let til mig med tre fingre mens han tilsyneladende opmærksomt fulgte med i samtalen mellem to tøser hvor den ene sad på hans armlæn. Og gav ham perfekt udsyn til hendes g-streng der stak op over bukselinningen.

Du er en amatør, Simon, tænkte jeg og lagde to fingre på hans lår. Thor holdt højst to dage mere ... tre kælenavne på så kort tid ... det tydede ikke godt. Egentlig en skam. Jeg kunne godt lide Thor og hans omgangskreds. De holdt nogle gode fester.

„Kom!“ Jeg hev i Simon. „Jeg vil danse!“

Det var det fede ved at have en drengerven. Der var altid en fyr at danse med. Og det gode ved Simon var ... at han faktisk gad og kunne.

„Okay!“ Han greb min hånd, og et øjeblik efter stod vi ude på dansegulvet. Jeg elskede at danse. Det meste af tiden følte jeg mig fed og ikke videre tiltrækkende, men når jeg var på dansegulvet ... jeg *vidste* at jeg kunne bevæge mig og at jeg ikke lignede en kamel med spastiske lammelser. Når jeg dansede, var der noget over mig. Eller måske lykkedes det mig bare på de tidspunkter at vise hvad der var bag dellerne og den tilbageholdenhed som jeg ellers ikke kunne ryste af mig. Det var på dansegulvet at jeg oftest blev kontaktet af fyre. At 'kontakten' imellem os sjældent holdt længe efter at vi var stoppet med at danse, var en anden sag.

Simon smilede til mig og gav sig til at danse, og jeg fulgte ham hurtigt. Musikken svøbte sig om mig som et elsket og trygt, gammelt tæppe, og jeg bevægede mig yndefuldt i den trygge kokon.

Jeg ved ikke hvor længe vi havde danset, men jeg var lidt forpustet og tørstig da Victoria pludselig stod ved siden af os.

„Beklager, Simon, jeg skal lige bruge Nora. Her, dans med hende!“ Hun puffede Simon i armene på en rødhåret pige der

ikke så ud til at være utilfreds med den uventede overraskelse.

„Hvad er der?“ Jeg vaklede lidt usikkert efter Victoria der slæbte mig hen til et uforstyrret hjørne. „Jeg var lige ...“

„Jeg har set ham!“ Hun vendte sig mod mig med strålende øjne.

„Ham? Hvem ham?“

„Drømmefyren! Ham du ønsker dig!“

„Øh ...“ Jeg så mig over skulderen, og et øjeblik forventede jeg faktisk at se en rustningsklædt ridder på en hvid hest stå midt i stuen.

„Dér!“ Victoria pegede – og ikke videre diskret – på en lille flok fyre ved stereoanlægget. „Den lækre ... med det mørke hår! Se dog på ham! Han er sgu da perfekt!“

„Jamen ...“ Jeg gloede på fyren som stod med et plastikkrus i hånden og grinede ad noget en af de andre sagde. Han så faktisk ret godt ud. Høj med brede skuldre og en lækker, lille røv der klædte de lyse cowboybukser næsten skræmmende godt. Pænt ansigt med et charmerende smil og en pjuasket frisure der sikkert havde kostet 500 kroner hos frisøren. „Han er da lækker, men, Victoria ... du kan sgu da ikke pege på en fyr og sige: 'Ham der er din fødselsdagsgave. Tag ham!'“

„Nej, selvfølgelig ikke.“ Hun så på mig med smalle øjne og smilede. „Derfor bruger vi Noras hemmelige våben.“

„Hemmelige ... våben?“ mumlede jeg og slikkede mine tørre læber.

„Så! Pas lige på læbestiften.“ Victoria granskede mig hurtigt, men trak så på skuldrene. „Vi frisker dig op om lidt. Nå, ja, dit hemmelige våben. Det kender du da godt.“ Hun lavede et hurtigt vrik med hele kroppen og grinede. „Din dans.“

„Ja, men ...“ Bare tanken om den ukendte og potentielle Drømmeprins, og at jeg om et øjeblik skulle i *kontakt* med ham, fik den opnåede selvtillid på dansegulvet til at dryppe fra mig i tunge dråber.

Victoria læste mine tanker og nikkede.

„Bare rolig. Det ordner vi også.“ Hun greb min hånd og førte mig hen til sofaen hvor vi havde efterladt vores poser. Hun vinkede en af Thors venner af vejen og sank ned ved siden af sin kæreste og hev mig med. „Lad os se ... ja, det er godt.“ Hun trak nogle flasker op og hældte et par gode skvat i et glas. „Så, drik nu doktor Victorias egen mirakelmedicin.“

Jeg tog imod glasset og nikkede. Mine fingre dirrede da jeg løftede det op til læberne og tog den første slurk. Mit blik blev ved med at vandre hen til Victorias fødselsdagsgave, og jeg kunne mærke uroen gnave sig langt ind i min krop og sjæl.

Jeg tog hurtigt en større slurk.

„Bare bliv siddende, så rekognoscerer jeg lidt,“ sagde Victoria og rejste sig. Jeg nikkede og rakte ned i posen efter en øl.

„Jaja, jeg bliver her,“ mumlede jeg og gav Thor flasken så han kunne åbne den.

Lidt senere var Victoria tilbage med oplysninger. Min potentielle drømmeprens hed Michael, var seksten år og gik på en af byens andre skoler. Han var single.

„Ret heldigt,“ mumlede Victoria ud af mundviggen, „så slipper jeg for at arrangere et lille sidespring.“

Jeg grinede og følte hvordan det snurrede i hovedet. Hun mente det bare for sjov ...

Han spillede fodbold og var åbenbart ret god til det, han ejede en knallert og havde et job på et værksted.

„Skole, hobby, arbejde, der er nogle samtaleemner at tage fat på,“ fortsatte Victoria.

„Ja ... ja.“ Jeg flyttede mig for at gøre plads til Simon og havde det et øjeblik som om hele min krop tiltede mod den ene side selv om jeg var ret sikker på, at det gjorde den ikke.

„Kom. Lad os gå ud og lave et makeuptjek.“

På badeværelset fik jeg fjernet en smule vildfaren mascara og opfrisket læbestiften og da jeg så på mig selv i spejlet, følte

jeg mig faktisk nogenlunde rolig. Jeg så ikke dårlig ud. Hår og makeup var perfekt, og tøjet sad som det skulle.

„Jeg tror,“ sagde Victoria langsomt mens hun lod blikket glide op og ned ad mig, „at vi er klar til at gå til næste trin i planen.“

„Mmmm, ja,“ spandt jeg tilfreds og låste døren op. „Kom!“

Hun fik fat på Thor og før jeg egentlig rigtig fik set mig om, stod vi tre og dansede sammen. Det var skønt. Musikken, dansen ... alt passede bare sammen, og jeg følte mig fri, fri ... Rytmen greb min krop, lod den bevæge sig frit og som altid følte jeg endelig at jeg var Nora. Den rigtige. Den som jeg i virkeligheden var.

Jeg dansede smilende og med lukkede øjne, og så åbnede jeg dem.

Mit blik fandt Michael. Han stod ved sofaerne sammen med nogle venner, og han kiggede på mig. Jeg fangede hans blik, blev ved med at se på ham og mit smil blev bredere.

Han smilede tilbage, og jeg lavede et sexet vrik med hoften og var ikke overrasket da Michael rev sig løs fra gruppen og satte kurs mod mig ...